

Underskud ved radiumstationernes drift:

1948—49	2 166 000 kr.
1949—50	2 537 000 kr.
1950—51 anslået	2 800 000 kr.

Foreningens øvrige udgifter har i samme tidsrum udgjort:

1948—49	ca. 365 600 kr.
1949—50	ca. 388 900 kr.
1950—51 anslået	425 000 kr.

Da foreningens indtægter inklusive statstilskuddene har udgjort:

1948—49	ca. 2 457 600 kr.
1949—50	ca. 2 586 800 kr.
1950—51 anslået	2 400 000 kr.

vil det heraf ses, at det samlede underskud i de nævnte år har været:

1948—49	ca. 74 000 kr.
1949—50	ca. 339 000 kr.
1950—51 anslået til	825 000 kr.

Medens underskuddet for de to første år er blevet dækket af foreningens formue, der herefter har udvist en nedgang fra 1 134 000 kr. pr. 1. april 1948 til ca. 720 000 kr. pr. 1. april 1950, har man i indeværende år for ikke yderligere at angribe foreningens formue, hvis renteaflast indgår i driften, dækket det hidtidige underskud ved overførsler fra foreningens byggefond, der pr. 1. marts 1940 udgjorde ca. 3 868 000 kr. samt ved overførelse af et gennem årene opsparet rentebeløb fra Frederik den Ottendes mindefond, der pr. 1. marts 1950 udgjorde ca. 1 327 000 kr.

Den stærke stigning i udgifterne ved driften af radiumstationerne skyldes navnlig forøgede lønningsudgifter, idet landsforeningen er nødsaget til at følge statens lønninger, samt øgede udgifter til medicin dels på grund af den almindelige prisstigning, dels som følge af de moderne kostbare behandlingsmidler.

Landsforeningens indtægter, der hovedsagelig består af medlemskontingenter, gaver og tilskud fra kommuner og private, overskud ved salg af kræftmærket samt ved statstelegrafens salg af festblanketter, har, som det vil fremgå af foranstående oversigt, været ret konstante. Man har indenfor landsforeningens ledelse søgt at finde udveje for forøgede indtægter. På kræftkomiteens årsmøde den 28. oktober d. å. stillede hovedbestyrelsen således forslag om en forhøjelse af medlemskontingentet, men repræsentanterne for lokalforeningerne, som forestår kontingentopkrævningen og derfor bedst kan bedømme mulighederne for et heldigt resultat af en forhøjelse, frarådede imidlertid på det kraftigste en sådan, idet de hævdede, at det ville medføre et så stort frafald af medlemmer, at en forhøjelse ikke ville betyde nogen forøgelse af kontingentindtægten. En kontingentforhøjelse vil kræve en vedtægtsændring, og en sådan kunne på grund af lokalforeningernes stilling til spørgsmålet ikke gennemføres, i det mindste i år. Også en forhøjelse af taksterne for ophold og behandling på radiumstationerne har været under overvejelse. Landsforeningen har haft en forhandling med De samvirkende Centralforeninger af Sygekasser i Danmark, i hvilken man anmodede om en ajourføring af de i 1942 fastsatte takster. Sygekasserne har imidlertid ikke ment at kunne gå med hertil, idet der henvistes til, at den nugældende takst for sygekassepatienter allerede ligger ret væsentligt over de takster, der betales for sygekassepatienter på landets almindelige sygehuse. Det har endvidere været overvejet at forhøje taksten for selvbetalende patienter, men under hensyn til sygekassernes stilling til en forhøjelse for disse patienter har landsforeningen ment at måtte forelægge spørgsmålet om forhøjelse af taksten for selvbetalende patienter på et nyt hovedbestyrelsesmøde. Det skal iøvrigt bemærkes, at den indtægtsforøgelse, der vil kunne opnås ad denne vej, vil være ret beskedent, idet kun en meget lille del af stationernes ca. 101 000 sygedage kan henføres til denne gruppe af patienter.

Som ovenfor anført var indenrigsministeriet bekendt med, at landsforeningen agtede at indgive andragende om andel i tipsmidlernes overskud, hvorfor man søgte den tidligere omtalte forhøjelse af tilskuddet fra 400 000 kr. til 550 000 kr. begrænset til finansåret 1949—50. Landsforeningen har også nu indgivet et sådant